

Sygn. akt VI U 1234/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 stycznia 2012 r., znak: (...) i z dnia 28 maja 2013 r., znak: (...)

w sprawie: W. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę wypadkową

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej W. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 22 marca 2011 r. na okres jednego roku.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 stycznia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonej W. R. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, powołując się w wydanej decyzji na orzeczenie wydane przez komisję lekarską ZUS, która nie ustaliła u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku z przebytych przez nią wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczona od powyższej decyzji złożyła odwołanie, wnosząc o zmianę wydanej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Powódka podniósł, że zgodnie z protokołem powypadkowym zdarzenie z dnia 25 września 2009 r. było wypadkiem przy pracy, było zdarzeniem nagłym, zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną zatem odpowiada definicji wypadku prasy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Nadto Zakład wskazał, że aktualnie toczy się postępowanie przed Sądem Rejonowym z odwołania od decyzji ZUS odmawiającej przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania w związku nieuznaniem zdarzenia za wypadek przy pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona W. R. w dniu 14 lutego 2011 roku złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 13.04.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do renty z powodu nieudokumentowania wymaganego okresu ubezpieczenia na dzień złożenia wniosku. Do dnia 21.03.2011 r. ubezpieczona pobierała świadczenie rehabilitacyjne. W odwołaniu od tej decyzji, wniesionym w sprawie VIU 1462/11, ubezpieczona podniosła, że uległa wypadkowi przy pracy w dniu 25.09.2009 r. i z tego powodu była hospitalizowana do dnia 12.10.2009 r. a następnie pobierała zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne do dnia 21.03.2011r. Organ rentowy nie pouczył ubezpieczonej o możliwości dochodzenia renty z tytułu wypadku przy pracy. W opinii sądowo-lekarskiej z dnia 9.08.2011 r., wydanej w sprawie VIU 1462/11, biegli powołani przez Sąd stwierdzili, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy od daty zakończenia pobierania świadczeń rehabilitacyjnych na okres jednego roku a przyczyną niezdolności do pracy jest leczony zachowawczo krwotok podpajecznówkowy. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie VIU 1462/11 ubezpieczona wniosła o przyznanie jej renty w związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce 25.09.2009 r. Wyrokiem z dnia 18.10.2011 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy oddalił odwołanie, bowiem jak wynika z uzasadnienia tego wyroku ubezpieczona nie spełniała warunków stażowych do przyznania renty z ogólnego stanu zdrowia a wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy przekazał organowi rentowemu do rozpoznania.

dowód: odwołanie, opinia sądowo-lekarska z dnia 9.08.2011 r., wyrok z dnia 18.10.2011 r. w aktach sprawy VIU 1462/11

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.01.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do renty wypadkowej powołując się na fakt, że zdarzenia z dnia 25.09.2009 r. nie uznano za wypadek przy pracy. Postępowanie w sprawie zostało zawieszone z uwagi na toczące się przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy postępowanie o odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy. Postępowanie to toczące się w sprawie VIIU 606/11 zostało zakończone wyrokiem z dnia 17.12.2012 r., którym Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zmienił zaskarżoną przez ubezpieczoną decyzję odmawiającą jej prawa do odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 25.09.2009 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.09.2009r. Podstawą orzeczenia Sądu Rejonowego była opinia sądowo-lekarska z dnia 4.06.2012 r. w której biegli uznali, że wysiłek fizyczny towarzyszący pracy w dniu 25.09.2009 r. mógł być przyczyną krwotoku podpajecznówkowego u ubezpieczonej. Organ rentowy nie zgłosił zastrzeżeń do powyższej opinii. Wyrok Sądu Rejonowego uprawomocnił się z dniem 18.01.2013 r., przesądzając kwestię, że ubezpieczona uległa wypadkowi przy pracy w dniu 25.09.2009 r.

dowód: opinia sądowo-lekarska, wyrok Sądu Rejonowego w aktach sprawy VII U 606/11

Po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Rejonowego podjęto postępowanie w niniejszej sprawie.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2013 r. Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy na okoliczność stwierdzenia, czy ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy i czy niezdolność ta jest następstwem wypadku przy pracy z dnia 25.09.2009 r.

Biegli lekarze sądowi w wydanej w dniu 17.09.2013 roku opinii rozpoznali u badanej następujące schorzenia:

- przebyty krwotok podpajecznówkowy, ze śladowymi objawami

resztkowymi, bez istotnego upośledzenia funkcji ustroju

- wielotorbielowatość nerek

- nadciśnienie tętnicze

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, po przeprowadzonych badaniach sądowo-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, stan zdrowia ubezpieczonej czynił ją częściowo niezdolną

do pracy od dnia 25.09.2009 roku do 20.03.2012 roku. Z tego względu biegli nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18.04.2013 r. Biegli stwierdzili, że aktualnie badana jest zdolna do pracy.

dowód: opinia biegłych k. 57-58 i k. 79 akt sądowych

W opinii uzupełniającej, wydanej po zgłoszeniu przez organ rentowy zastrzeżeń do opinii biegłych, biegli wskazali, że ubezpieczona przebyła krwotok podpajęczynówkowy w dniu 25.09.2009 r., który spowodował, że w okresie od daty ustania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego na okres jednego roku ubezpieczona była niezdolna do pracy. Biegli uznali jednak, że schorzenie nie pozostawało w związku z wypadkiem przy pracy, bo zdarzenie nie zostało formalnie uznane za wypadek przy pracy. Zdaniem biegłych niezdolność do pracy we wskazanym okresie powodowały przewlekły krwotok podpajęczynówkowy, przewlekła choroba nerek i nawracające zapalenie pęcherza moczowego.

dowód: opinia uzupełniająca k.100 akt sądowych

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do opinii uzupełniającej.

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię w całości i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej. Opinia biegłych była, co do zasady, właściwie uzasadniona, wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności. Biegli są, bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, i logicznie uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Opinia biegłych zgodna była z wydanymi wcześniej opiniami w powołanych wyżej sprawach o rentę i o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w sprawach toczących się pod sygnaturami VI U 1462/11 i VII U 606/11.

Jedynie wnioski biegłych dotyczące braku związku schorzenia głównego z wypadkiem przy pracy nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem biegli nie wzięli pod uwagę faktu, że kwestia uznania zdarzenia z dnia 25.09.2009 r. za wypadek przy pracy została prawomocnie przesądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17.12.2012 r. wydanym w sprawie VII U 1462/11.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku nr 167, poz. 1322) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje między innymi renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 tej ustawy - przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Ustęp 2 art.17 stanowi natomiast, że świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

W myśl § 37 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń, które miało zastosowanie w niniejszej sprawie, oddział ZUS i Biuro Rent Zagranicznych w razie odmowy prawa do emerytury powinny:

1) rozpatrzyć uprawnienia zainteresowanego do renty inwalidzkiej, jeżeli z akt sprawy wynika, że nie pozostaje on w zatrudnieniu, a ma okres zatrudnienia wymagany do przyznania takiej renty,

2) pouczyć zainteresowanego o możliwości ubiegania się o rentę inwalidzką, jeżeli z akt sprawy wynika, że w razie inwalidztwa miałby prawo do takiej renty; jeżeli zgłoszenie wniosku o rentę inwalidzką nastąpi w ciągu miesiąca od daty pouczenia, za datę jego zgłoszenia przyjmuje się datę zgłoszenia wniosku o emeryturę.

Zgodnie z ustępem 2 § 37 przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli zainteresowany nie spełnia warunków do świadczenia, o którego przyznanie zgłosił wniosek, natomiast z akt sprawy wynika, że spełnia warunki wymagane do przyznania innego świadczenia emerytalno-rentowego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że ubezpieczona zgłosiła wniosek o przyznanie renty w dniu 14.02.2011 r. W odwołaniu od odmownej decyzji ZUS wniesionym w sprawie VI U 1462/11 ubezpieczona podniosła, że uległa wypadkowi przy pracy w dniu 25.09.2009 r. i z tego powodu była hospitalizowana do dnia 12.10.2009 r. a następnie pobierała zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne do dnia 21.03.2011 r. Organ rentowy nie pouczył ubezpieczonej o możliwości dochodzenia renty wypadkowej, mimo, że ubezpieczona nadmieniła w odwołaniu o tym, że uległa wypadkowi przy pracy. Zadaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach tej sprawy zaszyły więc przesłanki do zastosowania przepisu § 37 ust.2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń i przyjęcia, że datą zgłoszenia przez ubezpieczoną wniosku (art.129 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS). o rentę wypadkową był w istocie dzień 14.02.2011 r.

Skoro biegli orzekli, że ubezpieczona była niezdolna do pracy od daty ustania świadczenia rehabilitacyjnego, które pobierała do dnia 21.03.2011 r. na okres jednego roku, Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie, i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w sentencji.

SSO Ewa Milczarek